

[Ministeren for kommunikation og turisme]

Disse muligheder vil blive undersøgt nærmere gennem et samarbejde mellem berørte myndigheder og operatører, og først når resultatet heraf foreligger, vil jeg tage stilling til, hvorvidt Konkurrencerådets opfordring skal følges.

Umiddelbart er det dog min vurdering, at der vil være andre og mere nærliggende løsningsmuligheder.«

Spm. nr. S 1376

Til *finansministeren* (7/6 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget minimumslønnen netto vil blive reduceret, såfremt mindstelønnen brutto bliver nedsat med 10 pct. og de medfølgende besparelser bliver anvendt til samtidige skattelettelser?«

Begrundelse

Ministeren har erklæret, at ændringer i mindsteløningerne er »politisk uacceptabelt«. Til fuld forståelse af dette synspunkt ønskes en beregning ud fra følgende forudsætninger:

Mindstelønningernes bruttoniveau bliver sænket med 10 pct. Derved kommer der mindst tre budgetforbedrende bidrag: 1) Det offentlige sparer på sine lønudgifter til alle på mindsteløn. 2) Der kommer – jf. OECD, vismændene m.fl. – flere i beskæftigelse, hvorved der spares på dagpenge, aktivering m.v. 3) Det private erhvervsliv opnår reducerede lønudgifter til mindstelønnede, hvorved konkurrenceevnen forbedres, væksten stiger, og betalinger af skatter/afgifter stiger.

Alle budgetforbedringer bruges til at sænke personskatteniveauet. Herefter beregnes den egentlige reduktion af mindstelønnens nettostørrelse ved de nævnte 10 pct.s bruttoreduktion af mindstelønnen.

Besvarelsen af ovenstående ønskes i en klar og gennemskuelig form.

Svar (17/6 94):

Finansministeren (Lykketoft):

Mindstelønnens størrelse er et spørgsmål, der forhandles af arbejdsmarkedets parter, og ikke et lovgivningsanliggende.

En generelt lavere mindsteløn måtte i givet fald – for at undgå en u hensigtsmæssig forvrid-

ning mellem indkomstudviklingen for erhvervsaktive og overførselsmodtagere – forudsætte, at ydelserne reduceres tilsvarende for dagpenge, kontanthjælp, efterløn og førtidspension. Dette ville føre til forringelser for store grupper, som i forvejen kun har beskedne forbrugsmuligheder. De fordelingspolitiske virkninger heraf er ikke acceptable.

De samfundsøkonomiske konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed, og den eventuelle strukturelle del af virkningerne kan være mange år om at slå igennem. Såfremt kompensation i givet fald gives gennem skattelettelser, vil det ikke være muligt at udforme lempelsen på en sådan måde, at den alene tilføres de berørte grupper. Der vil alt i alt blive tale om en finanspolitisk lempelse, dels fordi en del af kompensationen gives til lavtlønnede i den private sektor, dels fordi skattelettelser også kommer højere lønnede til gode.

En tilknyttet finanspolitisk lempelse ville i givet fald skulle uddeles, før eventuelle strukturelle gunstige effekter var kendt og slået igennem. Hvis en sådan lempelse gennemføres uden klar sammenhæng med konjunktursituationen og hensynet til de offentlige finanser, kan øget rente både på kort og lang sigt opveje eventuelle gunstige strukturelle effekter på beskæftigelsen og de offentlige finanser.

Kun meget store finanspolitiske lempelser i form af lavere indkomstskat kunne opveje en nedgang i den disponible indkomst som følge af en reduktion af mindsteløn og indkomstoverførsler. Det skyldes, at lettelser i indkomstskatten fordeles mellem alle skatteydere og ikke målrettes til den gruppe, der går ned i indkomst. Der sker dermed ændringer i indkomstfordelingen efter skat.

Det kan anføres, at en finanspolitisk lempelse – gennem en reduktion af statskattens laveste trin – for at opveje indkomsttabet ved en reduktion af mindsteløn og overførselsindkomster skal være 4-5 gange større end de mulige strukturelle gevinster på de offentlige finanser, som fremgår af regneeksemplet i Det Økonomiske Råds rapport fra maj 1994.

Spm. nr. S 1377

Til *finansministeren* (7/6 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren definere betydningen af be-